

РЕШЕНИЕ

№ 8316

гр. София, 20.12.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.03.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Кристина Българиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **13649** по описа за **2018** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно - процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], представлявано от управителя Т. Т. срещу Решение №544275 от 23.11.2018 г., постановено по НАХД№ 9761/2018 г. по описа на Софийския районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление № 335828-F377714/08.05.2018 г., издадено от директора на дирекция "Средни данъкоплатци и осигурители" в ТД на НАП – С.. Наведени са доводи за неправилност на решението - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Излагат се съображения за допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на наказаното лице. Конкретно се изтъква като такова неправилното посочване на датата на извършване на нарушението. Моли съда да постанови решение, с което да бъде отменено решението на Софийския районен съд и спорът решен по същество, като се отмени изцяло наказателното постановление.

Ответникът **ТЕРИТОРИАЛНА ДИРЕКЦИЯ НА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ**, чрез процесуален представител, изразява становище за неоснователност на жалбата.

Представителят на С. градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, XX - ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди, както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Въз основа на събраните по делото доказателства, Софийският районен съд е приел за установено от фактическа страна следното: на 19.03.2018 г. в Дирекция "Средни данъкоплатци и осигурители" при ТД на НАП била извършена проверка на [фирма]. В хода на проверката е констатирано, че дружеството не е подало в срок до 25.07.2017 г. декларация - образец 1 "Данни за осигуреното лице" за месец юни 2017 г. по отношение на Г. Н. Л.. Същата е подадена едва на 09.03.2018 г. Нарушението е квалифицирано като такова по чл. 3, ал. 1, т. 1, б. "а" от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. на МФ, във връзка с чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. Съставен е АУАН № F377714/23.03.2018 г. Въз основа на него е издадено обжалваното наказателно постановление, с което е ангажирана административно наказателната отговорност на [фирма] на основание чл. 355, ал. 4, вр. ал. 1 от КСО.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, районният съд от правна страна е приел, че АУАН и наказателното постановление са съставен/издаден от компетентни органи, в предвидената форма и с изискуемото по ЗАНН съдържание. В хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Обстоятелствата при извършване на нарушението са точно и ясно конкретизирани, а дадената му правна квалификация съответства на фактическото описание на нарушението.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства.

Съгласно чл. 218 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН касационната инстанция дължи проверка само на посочените в жалбата пороци на решението, като за валидността, допустимостта и съответствието с материалния закон следи и служебно.

Предмет на съдебен контрол в производството пред настоящата инстанция е законосъобразното упражняване на правомощията на въззивния съд. Касационната инстанция няма правомощия да установява нови фактически положения и проверява единствено правораздавателната дейност на районния съд – това е инстанция по правото, а не по фактите, поради което съдът се произнася само по приложението на закона спрямо онези фактически положения, приети за установени от инстанцията по същество.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Настоящият съдебен състав намира, че районният съд правилно е установил фактическата обстановка в конкретния случай. Изводите досежно фактите по делото в пълна степен се подкрепят от събрания доказателствен материал. Относителните факти са възприети от състава на районния съд въз основа на допустими доказателствени средства, събрани по надлежния процесуален ред. Същият е изпълнил задължението си да разкрие обективната истина и да постанови решението си въз основа на вътрешното си убеждение, основано на събрания по делото доказателствен материал. Отговорността за неизпълнение на задълженията за деклариране на данни пред Националната агенция за приходите за внасяне на задължителни осигурителни вноски

е регламентирана с разпоредбите от глава четиридесет и първа, раздел III от КСО. Според чл.355, ал.1 КСО (в относимата редакция ДВ, бр. 98 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.) редом до нарушенията на разпоредбите на чл. 5, ал. 4 и чл. 6, ал. 8 КСО и на нормативните актове по прилагането им по чл.355, ал.1 КСО е добавено включеното дотогава в чл.355, ал.2 КСО неподаване в срок на декларация с данните по чл. 5, ал. 4 КСО. Така, едва от 01.01.2017 г. след нарочни законодателни промени, чл.355, ал.1 КСО е разширен, така че да обхваща подаването извън законовия срок на декларация с данните по чл. 5, ал. 4 КСО, като едновременно с това неподаването в срок на декларация е заличено в чл.355, ал.2 КСО. С оглед датата на извършване на нарушенията правилно като санкционна норма е посочен чл.355, ал.1 КСО.

Разпоредбите на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО във връзка с чл. 3, ал. 1, т. 1, б. "а" от Наредба Н-8/29.12.2005 г. установяват ежемесечно задължение за работодателя за подаване на данни в декларация – обр.1 до 25-то число на следващия месец, за който се отнасят данните. Неизпълнението на това задължение представлява административно нарушение, осъществено чрез бездействие, с оглед което същото трае от първия ден след изтичане на законоустановения срок до извършване на дължимото действие.

Съдът счита за неоснователно възражението на касатора за наличие на съществено процесуално нарушение предвид липсата на конкретно посочена дата на извършване на нарушението. Срокът за подаване на декларация – обр. 1 е законоустановен. Правилно в административно наказващият орган е посочил срока, до който е следвало да бъде подадена декларация – за м.юли 2017 г. и това е 25.07.2017 г., както и датата на която същата е подадена – едва на 09.03.2018 г., т.е. посочил е и целия срок на закъснението – 266 дни за декларацията за м.06.2017 г. Следователно не е накърнено правото на защита на уличеното лице да разбере повдигнатото му административно наказателно обвинение, както правилно е приел Софийския районен съд.

Процесното нарушение е санкционирано с минималния размер на имуществената санкция при условията на повторност съгласно чл. 355, ал. 4 КСО във връзка с § 1, ал. 4, т.1 от ДР на КСО, тъй като е извършено в срок до една година от влизането в сила на наказателното постановление № 182177-F198714 от 15.02.2016 г., с влязло в сила на 08.09.2016 г.

С оглед на изложеното и предвид обхвата на проверката, дължима от касационната инстанция, не се констатира наличието на касационните основания по чл. 348, ал. 1 от НПК, поради което решението на Софийския районен съд следва да бъде оставено в сила.

Предвид това и на основание чл. 211, ал. 2 от АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. ГРАД, ХХ-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №544275 от 23.11.2018 г., постановено по НАХД№ 9761/2018 г. по описа на Софийския районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

